

dum in dubios animu', paullo momento huc vel illuc
impellitur.

PA. quis hęc loquitur? *Mysis*, salve. *MY.* o salve,
Pamphilē. *PA.* quid agit? *MY.* rogas?
laborat e dolore atque ex hoc misera sollicitast, diem
quia olim in hunc sunt constitutae nuptiae. tum autem hoc
timet,

- 35 ne deseras se. *PA.* hem egone istuc conari queam? 270
egōn propter me illam decipi miseram sinam,
quae mihi suom animum atque omnem vitam credidit,
quam ego animo egregie caram pro uxore habuerim?
bene et pudice ei(u)s doctum atque eductum sinam
40 coactum egestate ingenium inmutarier? 275
non faciam. *MY.* haud verear si in te solo sit situm;
sed vīm ūt queas ferre. *PA.* adeon me ignavom putas,
adeon porro ingratum aut inhumanum aut ferum,
ut neque me consuetudo neque amor neque pudor
45 commoveat neque commoneat ut servem fidem? 280
MY. unum hoc scio, hanc meritam esse ut memor esses sui.
PA. memor essem? o *Mysis Mysis*, etiam nunc mihi
scripta illa dicta sunt in animo *Chrysidis*
de *Glycerio*. iam ferme moriens me vocat:
50 accessi; vos semotae: nos soli: incipit 285
“mi Pamphile, huiu' formam atque aetatem vides,
nec clam te est quām illi nunc utraeque inutiles
et ad pudicitiam et ad rem tutandam sient.
quod ego per hanc te dexteram [oro] et genium tuom,